

Udskriftsdato: 9. januar 2026

CIR1H nr 9130 af 02/03/2021 (Gældende)

Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Sanktionen ved manglende indbetaling til FerieKonto

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: CMS VB 8390

Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Sanktionen ved manglende indbetaling til FerieKonto

1. Overblik og tjekliste

I forbindelse med efterforskningen skal du være opmærksom på følgende:

- Er arbejdsgiver en juridisk person, og skal der i givet fald rejses sigtelse mod selskabet evt. parallelt med sigtelse af den fysiske person?

I forbindelse med tiltalerejsning skal du være opmærksom på følgende:

- Hvis sagen er anmeldt af FerieKonto (eller Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering), og der opstår uenighed om tiltalerspørgsmålet, herunder tiltalens udformning, skal sagen forelægges for statsadvokaten. Se pkt. 3.1.1.

Efter dom skal du huske følgende:

- Underretning af FerieKonto inden for ankefristen, hvis den pågældende myndighed har anmeldt sagen eller i øvrigt har afgivet en udtalelse i sagen. Se pkt. 6.1.
- Underretning af statsadvokaten inden for ankefristen, hvis sagen har været forelagt statsadvokaten, forinden tiltalerejsning. Se pkt. 6.2.
- Evt. indsendelse af afgørelsen til Vidensbasen. Se pkt. 6.3.

2. Politiets efterforskning og sagsbehandling

2.1. Hvem skal sigtes?

Er arbejdsgiveren en juridisk person, skal der som udgangspunkt rejses sigtelse mod selskabet.

Der henvises i øvrigt til Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Strafansvar for juridiske personer.

Se i øvrigt, hvilke forpligtelser der påhviler arbejdsgiveren i pkt. 4.2.

3. Forberedelse

3.1. Tiltalerejsning

3.1.1. Anmeldelser fra FerieKonto (eller Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering)

Når anmeldelse om manglende indberetning eller indbetaling er modtaget fra FerieKonto (eller Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering), og der opstår uenighed mellem politidirektøren og anmelderen om tiltalerspørgsmålet eller væsentlig uenighed om subsumption og bødestørrelse, bør FerieKonto have lejlighed til at udtale sig, og sagen skal derefter forelægges for statsadvokaten.

Fremkommer der i øvrigt under sagens behandling oplysninger, som myndigheden ikke kan antages at være bekendt med, kan dette begrunde, at der indhentes en erklæring fra FerieKonto, inden der træffes afgørelse vedrørende tiltalerspørgsmålet.

Der henvises i øvrigt til Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Særlov – Samarbejdet med særmyndigheder i særlovssager.

3.1.2. Anmeldelse modtaget af andre

I sager, der er anmeldt eller i øvrigt kommet til politiets kendskab uden om FerieKonto, skal der indhentes en erklæring fra FerieKonto, inden der træffes afgørelse om tiltalespørgsmålet.

4. Jura

Den 1. september 2020 trådte lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (ferieloven) i kraft. Loven er senest ændret ved lov nr. 496 af 1. maj 2019 om ændring af lov om ferie og lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler med flere love.

Med den nye ferielov er der blandt andet indført princippet om ”samtidighedsferie”, som består i, at lønmodtageres ferie løbende optjenes og afholdes i samme ferieår i modsætning til tidligere, hvor ferien blev optjent og afholdt forskudt. Ferieåret er endvidere blevet ændret således, at ferieåret nu regnes fra den 1. september til den 31. august i modsætning til tidligere, hvor ferieåret regnedes fra den 1. maj til den 30. april. Ved overtrædelser af ferieloven skal der således sondres mellem overtrædelser begået henholdsvis *før* og *efter* den 1. september 2020, hvilket gennemgås nærmere nedenfor.

Det bemærkes, at lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie ikke finder anvendelse på ferie, som inden lovens ikrafttræden er varslet til afholdelse helt eller delvis i september 2020, eller på ferie, som er optjent under den hidtil gældende ferielov, jf. § 47, stk. 4. Endvidere følger det af ferielovens § 47, stk. 5, at regler fastsat i medfør af lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af bekendtgørelser fastsat efter loven.

Der henvises i øvrigt til lovens kapitel 11 om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

4.1. Lønmodtagers ferierettigheder

4.1.1. Lønmodtagers ferierettigheder efter den 1. september 2020

Lønmodtagers ferierettigheder *efter* den 1. september 2020 fremgår af lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (ferieloven), som senest er ændret ved lov nr. 496 af 1. maj 2019 om ændring af lov om ferie og lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler med flere love.

Det fremgår af ferielovens § 1, at loven skal sikre lønmodtagere ret til ferie og feriebetaling.

Retten til ferie og feriebetaling tilkommer som udgangspunkt enhver, der mod vederlag udfører personligt arbejde i tjenesteforhold (lønmodtager), jf. lovens § 2. Der er dog i lovens §§ 42-45 en række særbestemmelser for visse persongrupper (elever, privat hushjælp og au pair-personer, forsvaret og politiet og søfarende).

For så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende (og dermed ikke lønmodtagere) og freelancere, eksterne konsulenter og honorarlønnede vil det afhænge af en konkret vurdering af, om der er et tjenesteforhold, som medfører, at personen får lønmodtagerstatus efter ferieloven.

Der henvises i den forbindelse til forarbejderne til lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (L 116 af 6. december 2017, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.2. og 2.1.3.), hvoraf det bl.a. fremgår, at det stemmer bedst overens med lovens beskyttelsesformål, at en lønmodtagerstatus kun mistes, når der er grundlag for at statuere selvstændighed i udførelsen af arbejde for en anden. Afgørende er, om den pågældende er reelt selvstændig.

For en nærmere vurdering af lønmodtager-begrebet henvises endvidere til forarbejderne til lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (L 116 af 6. december 2017, de specielle bemærkninger til § 2).

Det fremgår af ferielovens § 4, at en lønmodtager i ferieåret optjener ret til 5 ugers betalt ferie, jf. dog lovens § 5. Ferieåret er det år, der går fra 1. september til 31. august.

Efter ferielovens § 5, stk. 1, optjenes retten til betalt ferie som udgangspunkt med 2,08 dage for hver måneds ansættelse i ferieåret. Ved ansættelse i kortere tid end 1 måned sker optjeningen forholdsmæssigt med 0,07 dages betalt ferie for hver dags ansættelse, dog højst 2,08 dage. Hvis arbejdsgiveren ikke skal betale hel eller delvis løn, optjenes der efter § 5, stk. 2, ikke ret til betalt ferie efter stk. 1 under ansættelse i følgende perioder:

- 1) Sygdomsperioder.
- 2) Barselsperioder, andre orlovsperioder eller tjenestefrihedsperioder.
- 3) Overenskomstmæssige hjemsendelsesperioder.

Det afgørende for, om der optjenes ret til betalt ferie, vil ifølge forarbejderne, de specielle bemærkninger til § 5, være, om lønmodtageren retligt set er ansat hos arbejdsgiveren, og ikke om lønmodtageren konkret er på arbejde de pågældende dage.

En lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, optjener under fravær på grund af sygdom ret til betalt ferie efter § 5, stk. 1, i form af sygeferiegodtgørelse, jf. § 20, men først fra 2. sygefraværsdag under hver periode med sygefravær. Det fremgår af § 5, stk. 3.

Hvis en lønmodtager, som er omfattet af § 5, stk. 3, er ansat hos den samme arbejdsgiver i hele ferieåret, og har lønmodtageren mere end 52 sygefraværsperioder, sker optjeningen fra og med den 53. sygefraværsperiode i ferieåret fra første sygefraværsdag, jf. lovens § 5, stk. 4. Lønmodtageren optjener således trods sygefraværsperioder ret til mindst 4 ugers betalt ferie.

Ved ansættelse hos den samme arbejdsgiver i en del af et ferieår, eller hvis lønmodtageren i perioder i ferieåret ikke optjener betalt ferie, indtræder retten til optjening fra første sygefraværsdag efter et forholdsmæssigt færre antal sygefraværsperioder.

Ifølge § 5, stk. 5, optjenes der ikke ret til betalt ferie i perioder, hvor lønmodtageren deltager i strejke eller lockout.

Der henvises endvidere til forarbejderne til lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (L 116 af 6. december 2017, de specielle bemærkninger til § 5, for konkrete eksempler på beregninger efter § 5).

Har en arbejdsgiver og en lønmodtager aftalt, at lønmodtageren kan afholde betalt ferie på et tidspunkt, hvor den endnu ikke er optjent, fradrages den således afholdte ferie i den ret til betalt ferie, som derefter optjenes i det pågældende ferieår, jf. ferielovens § 7, stk. 1. Fratræder lønmodtageren inden udligning er sket, er arbejdsgiveren berettiget til at modregne med værdien af den afholdte ikkeudlignede ferie i lønmodtagerens udestående krav på løn og feriebetaling.

Ifølge § 7, stk. 2, har en lønmodtager, der optjener feriegodtgørelse efter § 16, stk. 2 og 3, ved afholdelse af betalt ferie på forskud efter stk. 1, ret til feriegodtgørelse beregnet på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste fire uger før ferien.

En lønmodtager, der er antaget månedsvis eller for længere tid, og som har ret til fuld løn på søgnehelldage og sygedage, får løn under ferie samt et ferietillæg på 1 pct. af lønnen. Det følger af § 16, stk. 1.

Det fremgår af forarbejderne, de specielle bemærkninger til § 16, at retten til løn under ferie historisk primært knytter sig til funktionæransættelser, men omfatter også andre ansættelser.

En lønmodtager, der ikke er omfattet af § 16, stk. 1, får feriegodtgørelse med 12,5 pct. af lønnen, jf. § 16, stk. 2.

En lønmodtager kan før ferieårets begyndelse i stedet for løn og ferietillæg kræve feriegodtgørelse beregnet efter § 19 med 12 pct. af lønnen i ferieåret, jf. § 16, stk. 3.

Fratræder lønmodtageren, får denne beregnet feriegodtgørelse efter lovens § 19 for den optjente betalte ferie, som lønmodtageren ikke har holdt, jf. § 16, stk. 4.

4.1.2. Lønmodtagers ferierettigheder før den 1. september 2020

Lønmodtagers ferierettigheder *før* den 1. september 2020 er beskrevet i lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2015 om ferieloven med senere ændringer.

Efter denne lov har en lønmodtager efter § 1, stk. 1, ret til ferie og feriegodtgørelse eller løn under ferie efter reglerne i loven.

En lønmodtager er ifølge lovens § 1, stk. 2, en person, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold.

Selvstændige er således ikke omfattet. En person, der har afgørende indflydelse på den virksomhed, som den pågældende arbejder i, anses ikke for lønmodtager, jf. § 1, stk. 3.

En lønmodtager optjener efter loven ret til 2,08 dages betalt ferie for hver måneds ansættelse i et kalenderår, jf. § 7, stk. 1.

Lønmodtageren har ret til 25 dages ferie om året, uanset om der er optjent ret til betalt ferie. Det følger af § 8, stk. 1.

En lønmodtager, der er antaget månedsvis eller for længere perioder, og som har ret til fuld løn på søgnehelligdage og sygedage (typisk funktionæransatte) får løn under ferie. Det følger af § 23, stk. 1. Derudover har lønmodtageren krav på et ferietillæg på 1 pct. af lønnen i optjeningsåret, jf. § 23, stk. 2.

En lønmodtager, der ikke er omfattet af § 23, får feriegodtgørelse med 12,5 pct. af lønnen i optjeningsåret, jf. § 24.

4.2. Arbejdsgivers forpligtelser

4.2.1. Arbejdsgiverens forpligtelser efter den 1. september 2020

Arbejdsgiverens forpligtelser *efter* den 1. september 2020 fremgår af lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (ferieloven), som ændret senest ved lov nr. 496 af 1. maj 2019 om ændring af lov om ferie og lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler med flere love og bekendtgørelse nr. 940 af 6. september 2019 om ferie.

Indberetning af oplysninger til Indkomstregisteret

Arbejdsgiveren skal ifølge ferielovens § 31, stk. 1, indberette oplysninger til Indkomstregisteret om feriegodtgørelse til personer, der er omfattet af lovens § 7, stk. 2, og § 16, stk. 2-4, samt oplysninger om sygeferiegodtgørelse efter § 5, stk. 3.

For lønmodtagere, der får beregnet feriegodtgørelse efter ferielovens § 16, stk. 4, skal arbejdsgiveren dog ikke indberette oplysninger om feriegodtgørelse, der er udbetalt ved fratræden efter lovens § 26, stk. 3-6.

Indkomstregisteret er et fælles offentligt register med oplysninger om borgernes indkomstforhold og arbejdsomfang. Indkomstregistret drives af SKAT.

I bekendtgørelse nr. 940 af 6. september 2019 om ferie fremgår nærmere om arbejdsgiverens forpligtelser.

Det fremgår således af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, at en arbejdsgiver til Indkomstregisteret skal indberette oplysninger om antal optjente feriedage og feriegodtgørelse, jf. ferielovens § 31, stk. 1. Hvis lønperioden slutter senest mellem den 1. og den 15. i en måned, skal indberetningen ske inden udgangen af samme måned, og hvis lønperioden slutter mellem den 16. og indtil udgangen af måneden, skal indberetningen ske senest den 15. i den efterfølgende måned.

Det fremgår endvidere, at optjente feriedage indberettes i en 5-dages uge, og at en arbejdsgiver, der indbetaler til FerieKonto eller til en feriekasse, skal indberette feriegodtgørelsen efter stk. 1 efter fradrag af beregnet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag på den af Skattestyrelsen anviste måde, jf. § 5, stk. 2 og 3.

Øvrige arbejdsgivere skal indberette feriegodtgørelsen efter stk. 1 før fradrag af beregnet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag på den af Skattestyrelsen anviste måde, jf. § 5, stk. 4.

For fratrådte lønmodtagere, som har ret til løn under ferie, skal arbejdsgiveren senest den sidste dag i fratrædelsesmåneden indberette oplysninger om antal optjente feriedage og feriegodtgørelse. Optjente feriedage indberettes i en 5-dages uge. Det følger af bekendtgørelsens § 7, stk. 1.

En arbejdsgiver, der indbetaler til FerieKonto eller til en feriekasse, skal indberette feriegodtgørelsen efter stk. 1 efter fradrag af beregnet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag på den af Skattestyrelsen anviste måde, jf. § 7, stk. 2.

Øvrige arbejdsgivere skal indberette feriegodtgørelsen efter stk. 1 før fradrag af beregnet A-skat og arbejdsmarkedsbidrag på den af Skattestyrelsen anviste måde, jf. § 7, stk. 3.

En arbejdsgiver eller en feriekasse, der overtræder §§ 5 eller 7 straffes med bøde, jf. § 24, stk. 1, i bekendtgørelsen.

Der henvises til punkt 5.1.1. for nærmere om anklagemyndighedens strafpåstand i disse sager.

Indbetaling til Feriekonto

Feriegodtgørelse, der er indberettet efter ferielovens § 31, stk. 1, skal indbetales til FerieKonto, jf. § 31, stk. 2. Det kan dog ved kollektiv overenskomst aftales at fravige kravet om indbetaling til FerieKonto mod, at der pr. lønmodtager omfattet af overenskomsten stilles garanti for mindst et års feriebetaling efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag. Det fremgår af § 3, stk. 4, jf. § 31, stk. 2.

Ved forsinket indbetaling af feriegodtgørelse til Feriekonto skal arbejdsgiveren betale renter heraf med 1,5 pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdatoen. Feriekonto kan dog fravige dette i særlige tilfælde. Det fremgår af § 31, stk. 3.

En arbejdsgiver, der trods påkrav uden rimelig grund undlader at betale skyldig feriebetaling, straffes med bøde. Tilsvarende straffes en au pair-persons værtsfamilie. Det står i ferielovens § 46, stk. 1.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (L 116 af 6. december 2017, de specielle bemærkninger til § 46), at det er en betingelse for at ifalde ansvar efter bestemmelsen, at kravet på feriebetalingen er forfaldent, at der er givet påkrav om betaling, og at der ikke foreligger en gyldig grund til at undlade betalingen.

En arbejdsgiver kan f.eks. have en rimelig grund, hvis arbejdsgiveren har et berettiget modkrav, eller hvis betalingen allerede er foretaget. En arbejdsgiver kan også have en rimelig grund til ikke at betale, hvis arbejdsforholdet har en sådan karakter, at det ikke er urimeligt, at arbejdsgiveren ønsker en retlig afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at yde feriebetaling, jf. UfR 1996.1085V.

Reglerne i ferieloven om indbetaling til Feriekonto er suppleret af reglerne om indbetaling til Feriekonto i bekendtgørelse nr. 940 af 6. september 2019 om ferie.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 8, at arbejdsgiverens betaling af feriegodtgørelse efter § 5, stk. 3, forfalder samtidig med fristen for indberetning, jf. § 5, stk. 1, og 2.

Arbejdsgiverens betaling af feriegodtgørelse efter § 7, stk. 2, forfalder den sidste dag i fratrædelsesmåneden med sidste rettidige betalingsdag samme dag. Dette følger af bekendtgørelsens § 9.

Endvidere fremgår det af bekendtgørelsens § 10, at arbejdsgiverens indbetaling sker på en af de af FerieKonto anviste måder.

En feriepengeudbetaler skal udbetale feriegodtgørelse til lønmodtagerens konto senest ved første lønkørsel efter anmodningen dog tidligst en måned, før ferien begynder. Endvidere skal en feriepengeudbetaler udbetale det af Feriepengeinfo anviste beløb pr. feriedag, jf. § 15, stk. 1 og 2.

Det er endvidere et krav efter bekendtgørelsens § 20, at en feriepengeudbetaler ved udbetaling efter lovens § 23 efter ferieårets udløb, lovens § 24 efter ferieafholdelsesperiodens udløb og lovens § 26, stk. 1, ved fratræden, skal skrive på blanketten, hvilket beløb, der er udbetalt, og hvor mange feriedage beløbet svarer til.

En arbejdsgiver eller en feriekasse, som overtræder bekendtgørelsens §§ 8-10, 15 og 20 straffes med bøde, jf. bekendtgørelsens § 24, stk. 1.

Der henvises til punkt 5.1.1. for nærmere om anklagemyndighedens strafpåstand i disse sager.

Videregivelse af oplysninger til Feriekonto

Det følger af § 21 i bekendtgørelse nr. 940 af 6. september 2019 om ferie, at FerieKonto kan indhente oplysninger efter ferielovens § 37, stk. 1, i elektronisk form om,

- 1) hvilke personer der har været ansat hos en arbejdsgiver,
- 2) hos hvilke arbejdsgivere en person har været ansat,
- 3) i hvilke perioder en person har holdt ferie,
- 4) hvornår en person er ophørt hos en arbejdsgiver,
- 5) i hvilken periode og i hvilket omfang en person har været beskæftiget,
- 6) hvilken løn der er udbetalt til en person,
- 7) hvilke offentlige ydelser der er udbetalt til en person,
- 8) feriegodtgørelse, der ikke er hævet, eller løn under ferie eller ferietillæg, der ikke er udbetalt,
- 9) meddelelser af betydning for opkrævning og kontrol med indbetaling til FerieKonto,
- 10) meddelelser af betydning for kontrol med udbetaling af feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg,
- 11) jf. lovens § 23, efter ferieårets udløb, § 24, efter ferieafholdelsesperiodens udløb og § 26 ved
- 12) fratræden, herunder personers skriftlige erklæringer, og
- 13) fra hvilke lønmodtagere uhævet feriebetaling efter lovens § 34, stk. 2, hidrører.

En arbejdsgiver eller en feriekasse, som overtræder § 21, straffes med bøde, jf. § 24, stk. 1, i bekendtgørelsen.

Der henvises til punkt 5.1.1. for nærmere om anklagemyndighedens strafpåstand i disse sager.

Indsendelse af oplysninger til Arbejdsmarkedets Feriefond

Det fremgår af § 41, stk. 1, i ferieloven, at Arbejdsmarkedets Feriefond årligt pålægger 150 tilfældigt udvalgte virksomheder, som afregner uhævet feriegodtgørelse, ferie med løn og ferietillæg til fonden, inden for en rimelig frist at indsende revisorerklæring eller dokumentation for korrekt afregning til fonden.

Det er strafbelagt med bøde ikke at efterkomme et pålæg om fremsendelse af revisorerklæring eller dokumentation for korrekt afregning til fonden, jf. lovens § 46, stk. 2.

4.2.2. Arbejdsgiverens forpligtelser før den 1. september 2020

Arbejdsgiverens forpligtelser før den 1. september 2020 er beskrevet i lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2015 om ferieloven med senere ændringer og bekendtgørelse nr. 548 af 24. april 2015 om FerieKonto, der trådte i kraft den 1. maj 2015.

Indbetaling til Feriekonto

Feriegodtgørelse skal efter § 28, stk. 1, i lov nr. 1025 af 4. oktober 2015 om ferieloven indbetales til FerieKonto. Det kan dog ved kollektiv overenskomst aftales at fravige kravet om indbetaling til FerieKonto (feriekortordning). Det fremgår af § 31.

Efter § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 548 af 24. april 2015 om FerieKonto skal arbejdsgiveren indbetale feriegodtgørelse efter fradrag af A-skat m.v. til FerieKonto for hvert kvartal. Beløbet forfalder til betaling henholdsvis den 1. maj, den 1. august, den 1. november og den 1. februar, med sidste rettidige betalingsdag den 7. i forfaldsmåned.

En arbejdsgivers manglende indbetaling til FerieKonto straffes med bøde, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 1.

Der henvises til punkt 5.1.2. for nærmere om anklagemyndighedens strafpåstand i disse sager.

Indberetning til Indkomstregisteret

Det følger af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, at arbejdsgiveren en gang om måneden skal indberette oplysninger om antal optjente feriedage og optjent feriegodtgørelse efter fradrag af A-skat m.v. til Indkomstregisteret, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om et indkomstregister.

Indkomstregisteret er et fælles offentligt register med oplysninger om borgernes indkomstforhold og arbejdsomfang. Indkomstregistret drives af SKAT.

FerieKonto har til brug for administrationen af ferieloven adgang til oplysninger i Indkomstregisteret, jf. feriebekendtgørelsens § 13. Arbejdsgivere, der ikke kan indberette via Indkomstregisteret, skal indberette oplysningerne på en blanket til FerieKonto, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2.

En arbejdsgivers manglende indberetning til Indkomstregisteret straffes med bøde, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 1.

Det fremgår af forarbejderne lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (L 116 af 6. december 2017, pkt. 2.9.1.2. i de almindelige bemærkninger), at det efter bekendtgørelsen ikke er en betingelse for at pålægge arbejdsgiveren straf, at lønmodtageren ikke har fået feriepengene. En arbejdsgiver kan således straffes, hvis bekendtgørelsens regler for indberetning og indbetaling til FerieKonto ikke er fulgt.

Der henvises til punkt 5.1.1. for nærmere om anklagemyndighedens strafpåstand i disse sager.

Indsendelse af oplysninger til Arbejdsmarkedets Feriefond

Efter § 43 b, stk. 1, i lovebekendtgørelse nr. 1025 af 4. oktober 2015 (ferieloven) pålægger Arbejdsmarkedets Feriefond årligt 150 tilfældigt udvalgte virksomheder, som afregner uhævet feriegodtgørelse, ferie med løn og ferietillæg til fonden, inden for en rimelig frist at indsende revisorerklæring eller dokumentation for korrekt afregning til fonden.

Det er strafbelagt efter lovens § 47, stk. 3, hvis pålægget ikke efterkommes.

Der henvises til punkt 5.1.1. for nærmere om anklagemyndighedens strafpåstand i disse sager.

5. Straf og andre retsfølger

5.1. Strafpåstande

5.1.1. Strafpåstande efter den 1. september 2020

Overtrædelse af ferieloven

Arbejdsgiverens forpligtelser *efter* den 1. september 2020 fremgår af lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (ferieloven), som ændret senest ved lov nr. 496 af 1. maj 2019 om ændring af lov om ferie og lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler med flere love og bekendtgørelse nr. 940 af 6. september 2019 om ferie.

For så vidt angår straffebestemmelsen i ferielovens § 46, stk. 1, 1. pkt. (om, at arbejdsgiveren trods påkrav undlader at betale skyldig feriebetaling) fremgår det af forarbejderne til lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (L 116 af 6. december 2017, de specielle bemærkninger til § 46), at det hidtidige bødeniveau med loven øges betydeligt, således at niveauet svarer til den bod, som en arbejdsgiver ville ifalde for samme forhold i Arbejdsretten, jf. § 12 i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter. Det fremgår endvidere, at der efter hidtidig praksis alene er blevet nedlagt påstand om, at arbejdsgiveren idømmes en bøde på ikke under 1.000 kr. i sager om overtrædelse af bestemmelsen. Til sammenligning er det arbejdsrettens praksis at idømme en bod på mellem ca. 20 og 25 pct. af det unddragne beløb, dog mindst 3.500 kr., og det er derfor Rigsadvokatens vurdering, at anklagemyndigheden fremadrettet skal nedlægge påstand i overensstemmelse hermed.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at lønmodtageren og dennes eventuelle repræsentant er påtaleberettiget.

Au-pair-personers værtsfamiliers overtrædelser af § 43, stk. 2, straffes tilsvarende efter § 46, stk. 1, 2. pkt., og det er på den baggrund Rigsadvokatens vurdering, at anklagemyndigheden fremadrettet også i

sager om overtrædelser af ferielovens § 43, stk. 2, skal nedlægge påstand om en bøde på mellem ca. 20 og 25 pct. af det unddragne beløb, dog mindst 3.500 kr.

Fastsættelsen af straffen vil dog fortsat i alle tilfælde bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Overtrædelse af bekendtgørelsen om ferie

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (L 116 af 6. december 2017, de specielle bemærkninger til § 46), at straffeniveauet ved overtrædelse af bekendtgørelsen er behandlet i Rigsadvokatens Meddelelse nr.4/2005 om sanktionen ved manglende indbetaling til Feriekonto, og at arbejdsgivere ved overtrædelse af § 1, stk. 1, i FerieKonto-bekendtgørelsen straffes som følger:

- 1. gangs tilfælde: 1.000 kr. pr. 3-måneders periode, for hvilken der ikke er sket indbetaling.
- 2. gangs tilfælde: 1.400 kr. pr. 3-måneders periode, for hvilken der ikke er sket indbetaling.
- 3. gangs tilfælde: 1.800 kr. pr. 3-måneders periode, for hvilken der ikke er sket indbetaling.

Strafpåstande i sager, hvor arbejdsgiver har opnået/tilsigtet en gevinst/besparelse

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at bøden i det omfang arbejdsgiveren har opnået en gevinst eller besparelse, som er væsentligt større end den bøde, som følger af de almindelige bødeniveauer, fastsættes med udgangspunkt i denne gevinst eller besparelse. Heri kan efter retspraksis blandt andet indgå summen af de morarenter, som arbejdsgiveren undgår at ifalde ved helt at undlade indberetning, jf. UfR. 2005.470/2Ø og UfR. 2006.2823Ø.

Det vil fremgå af anmeldelsen, hvis Feriekonto skønner, at den gevinst eller besparelse, som arbejdsgiveren har opnået eller tilsigtet ved manglende rettidig indbetaling, er væsentlig større end den bøde, som fremgår af ovenstående retningslinjer. Feriekonto vil i den forbindelse henvise til oplysninger, der sandsynliggør dette.

Dette kan bl.a. forekomme, hvis arbejdsgiveren har opnået en besparelse ved ikke at skulle betale morarente på grund af for sen indbetaling til Feriekonto. Det fremgår således af ferielovens § 31, stk. 3, at arbejdsgiveren skal betale renter af forsinket indbetalt feriegodtgørelse med 1,5 pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdatoen.

5.1.2. Strafpåstande før den 1. september 2020

Følgende bødetakster skal som udgangspunkt anvendes i sager om manglende indbetaling af feriegodtgørelse til FerieKonto:

- 1. gangs tilfælde: 1.000 kr. pr. 3-måneders periode, for hvilken der ikke er sket indbetaling.
- 2. gangs tilfælde: 1.400 kr. pr. 3-måneders periode, for hvilken der ikke er sket indbetaling.
- 3. gangs tilfælde: 1.800 kr. pr. 3-måneders periode, for hvilken der ikke er sket indbetaling.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferie (L 116 af 6. december 2017, de specielle bemærkninger til § 46), at der efter hidtidig praksis alene nedlægges påstand om, at arbejdsgiveren idømmes en bøde på ikke under 1.000 kr. for manglende indbetaling af feriegodtgørelse til FerieKonto.

Strafpåstande i sager, hvor arbejdsgiver har opnået/tilsigtet en gevinst/besparelse

Hvis det fremgår af anmeldelsen, at FerieKonto eller Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering før den 1. september 2020) skønner, at den gevinst eller besparelse, som arbejdsgiveren har opnået eller tilsigtet ved manglende rettidig indbetaling er væsentlig større end den bøde, som fremgår af bødestørrelserne ovenfor, og anmelderen kan henvise til oplysninger, der sandsynliggør dette, fastsættes bøden med udgangspunkt i denne gevinst eller besparelse.

Dette kan bl.a. forekomme, hvis arbejdsgiveren har opnået en besparelse ved ikke at skulle betale morarente på grund af for sen indbetaling til FerieKonto. Det fremgår således af § 28, stk. 2, i ferieloven, at arbejdsgiveren skal betale renter af for sent indbetalt feriegodtgørelse med 1,5 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen.

Østre Landsret har på denne baggrund i U 2005.470/2, fastsat bøden til summen af morarenter fra forfaldsdagen og indtil betaling skete til arbejdstagerne, idet arbejdsgiveren måtte antages at have opnået en besparelse svarende til dette beløb ved helt at undlade at indbetale til Feriekonto. Se i øvrigt også U 2006.2823, hvor bøden ligeledes blev fastsat svarende til summen af morarenterne.

6. Efter dom

6.1. Underretning af FerieKonto

Snarest muligt efter afslutningen af en sag, hvor FerieKonto enten har anmeldt sagen eller i øvrigt har afgivet en udtalelse, skal der gives FerieKonto underretning om sagens udfald.

Underretningen skal ske i så god tid, at myndigheden kan få lejlighed til at tage stilling til ankespørgsmålet og skal derfor ikke afvente forkyndelse af dommen.

Der henvises i øvrigt til Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Forelæggelse og indberetning m.v. af 13. september 2019, bilag 3.

6.2. Underretning af statsadvokaten

Afgørelser i sager, hvor spørgsmålet om tiltalerejsning har været forelagt for statsadvokaten, indsendes til statsadvokaten inden udløbet af ankefristen eller fristen for indgivelse af ansøgning om anketilladelse med indstilling om ankespørgsmålet.

Der henvises i øvrigt til Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om Særlov – Samarbejdet med særmyndigheder i særlovssager.

6.3. Domme til Vidensbasen

Det skal overvejes, om dommen er egnet til at indgå i anklagemyndighedens Vidensbase.

En dom kan være egnet til Vidensbasen, hvis den belyser straffniveauet eller praksis for rettighedsfrakendelse m.v. inden for et sagsområde, eller hvis dommen belyser problemstillinger af generel/principiel betydning for retstilstanden. Samtidig kan en dom være egnet, hvis den vedrører et område, som ikke allerede er dækket på Vidensbasen.

Kun endelige domme må indsendes til Vidensbasen.

Skemaer til indsendelse af domme til Vidensbasen findes i Vidensbasen på AnklagerNet.

7. Love og forarbejder

Hovedlove:

- Lovbekendtgørelse nr. 230 af 12. februar 2021 om ferieloven
- Lovbekendtgørelse nr. 1025 af 4. april 2019 om ferieloven
- Lov nr. 60 af 30. januar 2018 om ferieloven (L 116 af 6. december 2017)
- Lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015 om ferieloven
- Lovbekendtgørelse nr. 202 af 22. februar 2013 af ferieloven
- Lovbekendtgørelse nr. 762 af 27. juni 2011 af ferieloven
- Lovbekendtgørelse nr. 407 af 28. maj 2004 af ferieloven
- Lov nr. 396 af 31. maj 2000 Ferieloven (L 178 af 27. januar 2000)

Relevante ændringslove

- Lov nr. 496 af 1. maj 2019 om ændring af lov om ferie og lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler med flere love (L 181 af 27. februar 2019)
- Lov nr. 377 af 28. april 2012 om ændring af lov om ferie og lov om et indkomstregister (L 114 af 21. marts 2012)

Andre relevante love

- Lov nr. 403 af 8. maj 2006 om et indkomstregister (L 119 af 11. januar 2006)
- Lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015 om et indkomstregister

Relevante bekendtgørelser

- Bekendtgørelse nr. 940 af 6. september 2019 om ferie
- Bekendtgørelse nr. 1207 af 20. november 2017 om ændring af bekendtgørelse om FerieKonto
- Bekendtgørelse nr. 548 af 24. april 2015 om FerieKonto
- Bekendtgørelse nr. 1280 af 15. december 2011 om FerieKonto

Rigsadvokaturen, den 2. marts 2021

RIGSADVOKATEN

/ Rigsadvokaten